

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511202826
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1511202826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, zast. JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom, Záhradnícka 27, Bratislava proti žalovaným: 1/ N. J., D. V. X, D., zast. JUDr. Margitou Surou, advokátkou, Nákovná 40, Bratislava, 2/ T. H., D. D.. R. XX, D., zast. CLC advokátska kancelária, s.r.o., Panenská 18, Bratislava, o zaplatenie 5.794,86 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 12. novembra 2015, č. k. 15C/105/2012-273, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 1/ k rukám advokátky JUDr. Margity Surej trovy odvolacieho konania 203,10 eur do 3 dní.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 2/ k rukám advokátskej kancelárie CLC advokátska kancelária, s.r.o. trovy odvolacieho konania 130,80 eur do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa voči žalovanému 1/ zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 5.794,86 eur s prísl. Žalobkyňa súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalovanému 1/ k rukám advokátky JUDr. Margity Surej trovy konania vo výške 1.462,01 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť nahradiť žalovanému 2/ na účet advokátskej kancelárie CLC, s.r.o. trovy konania vo výške 1.572,79 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že dňa XX.XX.XXXX V. XX:XX hod sa pri obci D. stala dopravná nehoda, ktorú zavinil žalovaný 1/ vozidlom K. XXX, E.: D. XXX R. tým, že narazil do oproti prichádzajúceho vozidla F. F., E.: I. XXX D., vedeného K. W. (poškodeným). Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. listom zo 06.09.2010 oznámila žalobcovi, že túto poistnú udalosť vybavila dňa 13.12.2007 poukazom náhrady škody vo výške 5.794,86 eur poškodenému. V tomto liste zároveň uviedla, že na vozidlo žalovaného 1/ v čase vzniku dopravnej nehody evidovala platnú zmluvu pre povinné zmluvné poistenie č. XXXXXXXXXXX, z ktorej bola vyplatená náhrady škody. Túto zmluvu však spätne stornovala k dátumu začiatku poistenia, t. j. k 21.05.2007 pre nezaplatenie prvého poistného a z tohto dôvodu žiadala žalobkyňu o úhradu sumy 6.407,35 eur pozostávajúcej z materiálnej škody 5.794,86 eur, 10 % poplatku za spracovanie 579,49 eur a poplatku za vykonanie PLU 33,- eur. Z výpisu z účtu žalobcu súd prvého stupňa zistil, že žalobkyňa dňa 06.12.2010 na účet Allianz poukázala sumu 6.407,35 eur. Žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na náhradu škody bez spracovateľského poplatku celkom vo výške 5.794,86 eur. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvého stupňa poukázal na to, že žalovaný 1/ si splnil svoju povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., keď dňa 20.04.2006 uzatvoril s poisťovňou Allianz Slovenská poisťovňa, a. s. na dobu neurčitú poistnú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla E.: D. XXX R., ktorým bola dňa 11.11.2007 spôsobená škoda. Poisťovňa túto škodu aj likvidovala a

v súlade s § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z. poskytla poškodenému dňa 14.12.2007 poistné plnenie. Poistovňa si voči žalovanému 1/ uplatnila právo postihu len v zmysle § 12 ods. 1 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z. z. za to, že poistnú udalosť nenahlásil poisťovní do 15 dní (konanie bolo vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 16C/18/2011). Ďalej súd prvého stupňa poukázal na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení z 26.03.2015, č. k. 6Co/262/2014-246, podľa ktorého poistenie zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zaniklo ex lege podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. dňom 21.05.2007 bez ohľadu na to, že poisťovňa poistnú zmluvu „stornovala“ až spätne. Keďže poisťovňa plnila poškodenému bez právneho dôvodu (plnila z poistnej zmluvy, ktorá zanikla), podľa súdu prvého stupňa neposkytla poškodenému poistné plnenie z poistnej zmluvy a žalobkyňa ju ani nepoverila likvidáciou škody v zmysle § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z.z.. Súd prvého stupňa tieto skutočnosti vyhodnotil tak, že poisťovňa neposkytla poškodenému žiadne poistné plnenie, ale len peňažné plnenie bez právneho dôvodu a preto nebola oprávnená požadovať od žalobkyne náhradu tohto plnenia z poistného garančného fondu a žalobkyňa nebola povinná toto plnenie poisťovní zaplatiť. Súd prvého stupňa poukázal na to, že poisťovňa voči žalovanému 1/ porušila svoje povinnosti, keď mu nedoručovala písomnosti na zmenenú adresu, ktorú jej žalovaný 1/ preukázateľne oznámil dňa 05.01.2007. Žalovaný 1/ sa tak nedozvedel o tom, aké má predpísané poistné na ďalšie poistné obdobie, nedozvedel sa včas, že poistná zmluva zo zákona zanikla, o čom sa nedozvedel ani vo veci sp. zn. 16C/18/2011, keďže poisťovňa v uvedenom konaní zánik poistnej zmluvy zatajila. Žalovaný 1/ sa o zániku poistenia dozvedel až dňa 25.07.2012, keď mu bola doručená žaloba v prejednávanej veci. Ani žalobkyňa nevykonala žiadne skúmanie na zistenie rozsahu svojich zákonných povinností, najmä keď oznámenie poisťovne zo 06.09.2010 jej bolo zjavne doručené v neprimeranom čase od dopravnej nehody, ale takmer obratom dňa 06.12.2010 poskytla poisťovní plnenie z garančného fondu. Bolo by podľa súdu prvého stupňa v rozpore s ust. § 3 Obč. zák. a tiež v rozpore s účelom zákona č. 381/2001 Z.z., ak by neprihliadol na všetky okolnosti prípadu. V tejto súvislosti súd prvého stupňa uviedol: „Ak by súd neprihliadal na všetky okolnosti a formálne rozhodoval len podľa § 24 ods. 7, mohlo dôjsť k takej situácii, že by odporca mohol byť zaviazaný v konaní 16C na 100 % plnenia poskytnutého poisťovňou a nemal by žiadny prostriedok brániť sa plneniu podľa § 24 ods. 7 a tak by musel zaplatiť plnenie z jednej škodovej udalosti v plnom rozsahu dvom subjektom.“ Pokiaľ ide o námietku premlčania uplatnenú žalovaným 1/, súd prvého stupňa zaujal stanovisko, že 3 - ročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie predmetného nároku v zmysle § 106 Obč. zák. začala plynúť dňa 15.12.2007 a uplynula dňom 15.12.2010. Žalobkyňa podala žalobu na súd prvého stupňa až dňa 08.02.2011, teda oneskorene. Keďže žalovaný 1/ sa premlčania dovolal, nebolo možné premlčané právo žalobkyne priznať. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Súd prvého stupňa uviedol, že nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 2/. Žaloba bola proti žalovanému 2/ podaná od počiatku bezdôvodne, čo by žalobkyňa zistila, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť pri príprave žaloby, pričom žalobu vzala späť podstatne neskôr, ako bol preukázaný nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovaného 2/ v spore. Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby ho zrušila vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že jej nárok na tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody a preto premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku začala plynúť až okamihom, kedy bolo poskytnuté plnenie z garančného fondu. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/284/2010. Ďalej žalobkyňa v odvolaní uviedla, že nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že poisťovňa neposkytla poškodenému poistné plnenie, ale len plnenie bez právneho dôvodu a nebola oprávnená požadovať náhradu tohto plnenia z poistného garančného fondu a žalobkyňa jej toto plnenie nebola povinná vyplatiť. Žalobkyňa poukázala na to, že poistný garančný fond bol zákonom vytvorený pre prípady, ak poistná zmluva nebola uzavretá alebo zanikla (napr. pre nezaplatenie poistného). Správa tohto fondu bola zverená žalobkyni a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a/ až g/ zák. č. 381/2001 Z.z. proti žalobkyni za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie proti určitej poisťovni. V predmetnej veci poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatnil voči poisťovni, ale keďže k vozidlu žalovaného 1/ nebolo platne uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. listom zo 06.09.2010 vyzvala žalobkyňu na refundáciu škody, ktorú poisťovňa vyplatila poškodenému. Z toho dôvodu vznikla žalobkyni v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie. Žalobkyni preto vzniklo právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila v zmysle § 24c zák. č. 381/2001 Z.z. je

nepochybné, že vyplatenie poistného plnenia poisťovňou poškodenému, nemožno považovať za plnenie z poistného garančného fondu. Žalobkyňa ďalej v odvolaní súdu prvého stupňa vytkla, že opomenul štruktúru vzájomných vzťahov medzi poškodeným, osobami zodpovednými za škodu, poisťovňou a žalobkyňou a skutočnosť, že ak poisťovňa plnila bez platnej poistnej zmluvy, plnila dlh za iného, ktorým bola osoba zodpovedná za škodu povinná škodu nahradiť. Takto bezdôvodne obohatiť sa mohla iba osoba zodpovedná za škodu v zmysle § 454 Obč. zák.. Žalobkyňa odvolaním napadla aj výrok, ktorým jej bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému 2/ škodu. Uviedla, že žalobu proti žalovanému 2/ podala dôvodne, pretože vychádzala zo záznamov v centrálnej evidencii motorových vozidiel, z ktorej vyplýva, že v čase dopravnej nehody bol žalovaný 2/ vedený ako držiteľ, resp. prevádzkovateľ vozidla. Žalobkyňa v čase podania žaloby nemohla mať vedomosť o tom, že vodič vozidla - žalovaný 1/, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda, bol zároveň aj prevádzkovateľom vozidla. Žalovaný 2/ si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z § 90 ods. 1 a z § 91 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z., keďže neoznámil prevod držby vozidla. Žalovaný 2/ neoznámil prevod vlastníckeho práva k vozidlu ani pri prvom úkone, ktorým bolo vyjadrenie k žalobe. Skutočnosť, že žalovaný 2/ nebol v čase dopravnej nehody držiteľom, resp. prevádzkovateľom predmetného vozidla, preukázal na pojednávaní dňa 05.03.2013 až žalovaný 1/ a to predložením kúpnej a leasingovej zmluvy z 18.04.2006.

Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadreniach k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že nárok žalobkyne je premlčaný, keď premlčanie nároku posúdil podľa § 106 Obč. zák. upravujúceho premlčanie nároku na náhradu škody. Odvolací súd sa stotožňuje so žalobkyňou v tom, že ňou uplatnený nárok nie je nárokom na náhradu škody, ale špeciálnym nárokom upraveným v zákone č. 381/2001 Z.z.. Tento nárok sa preto premlčuje vo všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť najskôr dňom nasledujúcim po dni, kedy žalobkyňa „refundovala“ Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. poistné plnenie, teda dňom, kedy jej vyplatila 6.407,35 eur. Túto sumu žalobkyňa vyplatila poisťovni dňa 06.12.2010, 3 - ročná premlčacia doba teda začala plynúť dňa 07.12.2010 a uplynula dňom 06.12.2013. Žalobkyňa podala žalobu na súd prvého stupňa dňa 08.02.2011, teda včas - pred uplynutím premlčacej doby. Námietka premlčania uplatnená žalovaným 1/ preto nebola dôvodná.

Keďže v čase dopravnej nehody nebolo k predmetnému vozidlu uzavreté povinné zmluvné poistenie, Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. nevznikla povinnosť vyplatiť poškodenému poistné plnenie. Poistné plnenie bola povinná poškodenému vyplatiť žalobkyňa z poistného garančného fondu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z.. Plnenie poisťovne poškodenému bolo teda plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zák.. Preto poškodený bol povinný vydať predmet bezdôvodného obohatenia poisťovni a následne mu mala poistné plnenie vyplatiť žalobkyňa z poistného garančného fondu. Poisťovňa si však proti poškodenému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatnila, ale uplatnila si proti žalobkyňi náhradu plnenia, ktoré poskytla poškodenému. Žalobkyňa poisťovni vyhovel a plnenie poisťovni „refundovala.“ Keďže zák. č. 381/2001 Z.z. takúto „refundáciu“ nepozná, vzťah medzi žalobkyňou a Allianz - Slovenskou poisťovňou, a. s. treba posúdiť podľa Občianskeho zákonníka. Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. plnila poškodenému v omyle, že plní vlastný dlh. Vo vzťahu medzi žalobkyňou a poisťovňou preto nejde o plnenie za iného v zmysle § 454 Obč. zák.. Plnením, ktoré bolo poskytnuté omylom, totiž dlh nezaniká a ten, kto plnil (v prejednávanej veci Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s.) má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia proti tomu, kto toto plnenie prijal (poškodený), zatiaľ čo podľa § 454 Obč. zák. je povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia ten, za ktorého bolo plnené (išlo by o žalobkyňu). Z toho vyplýva, že je správny záver súdu prvého stupňa, že žalobkyňa nebola povinná „refundovať“ poisťovni poistňovňou vyplatené plnenie poškodenému, ale jediným subjektom, ktorému bola povinná plniť, bol poškodený, ktorý bol zase povinný vrátiť poisťovni ňou poskytnuté plnenie. Z ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že žalobkyňa má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila. V prejednávanej veci však žalobkyňa za škodcu neplnila poškodenému, pretože za škodcu plnila poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s.. Za tohto stavu žalobkyňi nárok podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. proti žalovanému 1/ nevznikol.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nebola zistená existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ rozhodnúť podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a teda nepriznať ich náhradu žalovanému 2/. K argumentácii žalobkyne treba uviesť, že predsa už z listu Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. zo 06.09.2010 (č. l. 13) musela žalobkyňa zistiť, že držiteľom predmetného vozidla je

žalovaný 1/, ktorý je takto v spomenutom liste výslovne označený. Okrem toho, Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. mailom z 08.11.2010 (č. I. 21) oznámila zamestnancovi žalobkyne N. D. na jeho dopyt číslo poisťovej zmluvy. Za týchto okolností mala žalobkyňa nepochybne možnosť ešte pred podaním žaloby zistiť, kto je prevádzkovateľom, resp. držiteľom predmetného vozidla zn. K.. Keďže súd prvého stupňa konanie proti žalovanému 2/ právoplatne zastavil rozsudkom z 10.12.2013, č. k. 15C/105/2012-214, nemôže obstať argumentácia žalobkyne, že žaloba proti nemu bola podaná dôvodne. Žaloba by bola proti žalovanému 2/ podaná dôvodne iba v prípade, ak by jej súd prvého stupňa vyhovel a žalovanému 2/ by uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi žalovanú sumu.

Odvolačný súd poznamenáva, že súd prvého stupňa prvým v poradí rozsudkom z 10.12.2013, č. k. 15C/105/2012-214 konanie proti žalovanému 2/ právoplatne zastavil, pričom odvolací súd uznesením z 26.03.2015, č. k. 6Co/262/2014-246 vo vzťahu k žalovanému 2/ zrušil iba výrok spomenutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žalobkyňi uložená povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy konania 1.001,13 eur.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešným žalovaným 1/, 2/. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalovaných 1/, 2/. Ich právni zástupcovia v odvolacom konaní vykonali po jednom úkone právnej služby (vyjadrenia k odvolaniu). V prípade žalovaného 1/ trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú 209,43 eur (tarifná odmena advokáta 200,85 eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. + rež. paušál 1 x 8,58 eur = 209,43 eur). Právna zástupkyňa žalovaného 1/ si však uplatnila náhradu trov odvolacieho konania len vo výške 203,10 eur a preto jej odvolací súd priznal túto sumu. V prípade žalovaného 2/ bol predmetom odvolacieho konania iba výrok o trovách prvostupňového konania, pretože konanie proti žalovanému 2/ súd prvého stupňa právoplatne zastavil rozsudkom z 10.12.2013, č. k. 15C/105/2012-214. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú sumu 130,80 eur (tarifná odmena advokáta 100,42 eur v zmysle § 10 ods. 1, v spojení s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. + rež. paušál 1 x 8,58 eur = 109 eur + zvýšenie o 20 % DPH, t. j. o 21,80 eur = 130,80 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.